

Kazimierz Reguła

Gdów, pow. Myślenice

Informator Archeologiczny : badania 1, 156-157

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

jego odkrycia przyniosła powodzenie. Odzyskano ponad 600 denarów a w miejscu odkrycia przeprowadzono badania wykopaliskowe. W wyniku badań odkryto dalsze monety, w tym wiele in situ, oraz złoty wisiołek. Stwierdzono, że monety zostały złożone bardzo płytko, tuż pod powierzchnią, bezpośrednio do ziemi bez opakowania. Łącznie ze skarbu z Drzewicza Nowego odzyskano 1087 denarów. Sądzymy, że zawierał on nie więcej jak 1250 - 1300 monet.

Skład emisyjny skarbu jest typowy dla tego rodzaju zespołów z terenu Polski. Najstarszymi są monety Wespazjana, najmłodszymi Septimiusza Sewera. Najwięcej jest emisji Hadriana, Antonina Piusa Faustyny i Marka Aureliusza.

D Z I E K A N O W I C E,
pow. Kazimierza Wielka

patrz neolit

G D Ó W, pow. Myślenice

Muzeum Żup Krakowskich
w Wieliczce

Badania prowadził mgr Kazimierz Reguła, finansowało Muzeum Żup Krakowskich w Wieliczce.

Badania na st. II były kontynuacją prac zapoczątkowanych w 1966 r. Stanowisko znajduje się na płaskiej cypłowanej terasie lewego brzegu Raby. Przebadano teren o pow. 100 m². Pod 20 cm warstwą humusu stwierdzono bogatą w ceramikę warstwę kulturową o miąższości ca 40 cm, dwa bruki kamienne, prostokątną jamę-chatę, 28 śladów po słupach rozmieszczonych wokół tych obiektów oraz dwa skupiska ceramiki i kamieni.

Bruki kamienne pojawiły się na głębokości od 36-57 cm poniżej

powierzchni ziemi w bliskiej od siebie odległości. Pierwszy zbudowany z gęsto ułożonych kamieni piaskowcowych, posiadał w przybliżeniu owalny kształt o wym. 4,80 x 4,20 m, drugi natomiast składał się z kilku skupisk kamieni ułożonych w formie prostokąta o wym. 5 x 2 m. W pobliżu bruków oraz pod warstwą kamieni natrafiono na okrągłe ślady 25 jam słupowych o średnicy ca 25-45 cm, wkopanych w całość do głębokości 66-85 cm.

Z warstwy zalegającej bezpośrednio nad brukiem oraz z jego powierzchni zebrano duże ilości ceramiki ręcznie lepionej i toczonej na kole, dwustożkowy gliniany przęślik, fragment silnie skorodowanego przedmiotu żelaznego, kawałki polepy i węgla drzewnych. W północnej części jednego z bruków, przylegając niemal bezpośrednio do niego wystąpiła prostokątna jama o wym. 2,80 x 1,70 m ze śladami słupów w trzech narożnikach, paleniskiem i dużą ilością ceramiki toczonej na kole oraz ręcznie lepionej. Z obiektu tego, który niewątpliwie jest małą mieszkalną chatą naziemną, pochodzi również płaski zdobiony przęślik i żelazny czworoboczny tłoczek. Należy też wspomnieć o dwóch uszkodzonych kamieniach żarnowych, z których jeden posiadał w środku prostokątny otwór, fragmentach brzegów dużych naczyń zasobowych z kresem koloru ceglastego oraz paru niezidentyfikowanych silnie zniszczonych przedmiotów żelaznych. Odkryte obiekty, na podstawie materiału ceramicznego, można datować na późny okres rzymski ściślej zaś na III i IV w. n.e.

G Ó R Y Ś W I E T O K R Z Y S K I E Muzeum Archeologiczne
/Czastków, Nieczulice, Chybice i in./ w Krakowie

Badania prowadził dr Kazimierz Bielenin, finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie.